

Şiir
Melek TEMİZ

ÇOCUKLUĞUM

Elinden tuttum çocukluğumun

Çocukluğum

Beni tanımadı.

Haydi dedim çocuğuma

Sen tanı,

Gözleri baka kaldı.

***

Yazık ettim çocukluğuma

Ne iz kaldı geriye kalan,

Neyini tanıyorum.

Şimdi anıyorum da,

Sönük sönük,

Bölük pörçük,

Sisli misli

İzler kesitler.

***

Ben doya doya yaşayamadım ki çocukluğumu.

Büyüdün dediler

Üçünde – beşinde

Koşturduk

Geçim peşinde

O gün bu gün

Ha babam de babam

Derken

Çoluk çocuğa karıştık.

***

Dedim çocuğuma,

Gel çocukluğumu anlatayım.

Benim yaşadıklarımı yaşa,

Benim sevdiklerimi sev,
Ayrı olmasın dnyalarımız,
Ayrı dnyaların insanları olmayalım.

***

Gel çocukluğumu tanıştırayım,
El ele tutuşsun çocukluęumuz.
Benim geride kaldı dnyam
Seninki atide.

Sevdiklerimi saydım bir bir
Sevemedi.

Ben ise,
Sevgi... Diyecektim
Sevgimi verecektim.

***

Elinden tuttum çocukluğumun
Tanış dedim.
Tanışamadı çocukluğum
Çocuęumun.

Buluşamadık çocuklukta
Isınamadık anılara
Çocukça...

Aynı dnyanın iki çocuğu olmadık.
Suçlayasım geldi,
Suçlanasım geldi,
Oysa, masumuz ikimiz de.